CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București, cod poștal 030084, România
Tel: +4 021.310.46.41 Fax: +4 021.890.07.45 și +4 021.310.46.42 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ..... / ..... / ..... / .....
Data: .....

Prin contestația nr. ...../....., înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ...../....., depusă de asocierea formată din SC ..... SRL, cu sediul în ....., județul ....., CUI ....., număr de înregistrare în registrul comerțului ....., reprezentată de domnul … - administrator, și SC ..... SRL, cu sediul în …, CUI …, număr de înregistrare în registrul comerțului …, reprezentată de domnul … - administrator, privind procedura simplificată pentru atribuirea contractului de lucrări „Elaborare proiect tehnic, detalii de execuție si asistenta tehnica din partea proiectantului pe parcursul derulării investiției precum și execuția lucrărilor pentru obiectivul «Modernizare drumuri sătești în ....., județul .....»”, coduri CPV 45233120-6 și altele, cu data-limită de depunere a ofertelor 04.04....., organizată de ....., cu sediul în ....., ..., județul ....., în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea actului de respingere a ofertei sale ca neconformă, comunicat la ....., precum și a celor care au stat la baza acestuia și a celor subsecvente, cu obligarea autorității la reevaluarea ofertei și la comunicarea rezultatului reevaluării.

Prin contestația nr. ...../....., înregistrată la Consiliu cu nr. ...../....., depusă de asocierea SC ..... SRL, cu datele de identificare menționate anterior, privind aceeași procedură simplificată organizată de ....., contestatoarea a solicitat anularea rezultatului procedurii de atribuire comunicat la ....., a raportului

procedurii, precum și a actelor care au stat la baza acestuia și a celor subsecvente.

Pentru soluționarea unitară a contestațiilor, având în vedere că au fost formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, Consiliul a procedat la conexarea lor, în conformitate cu dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzelor de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestațiile de față, prin care asocierea ofertantă SC ..... SRL reclamă decizia autorității contractante ..... de a îi respinge oferta, ca neconformă, în cadrul procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând în motivare că, în mod nelegal și disproporționat, autoritatea i-a respins oferta din cauza unei inadvertențe sesizate în propunerea tehnică, respectiv ofertarea unei cantități de 0,98000 smc la articolul comasat UMPLP, în loc de 0,89000 smc, inadvertență clarificată prin adresa nr. 1114/29.06....., în sensul erorii prin inversarea cifrelor 8 și 9, fără impact semnificativ asupra executării contractului de lucrări.

Contestația nr. ...../..... a fost formulată în urma primirii comunicării intermediare nr. ...../....., iar contestația nr. ...../..... în urma primirii comunicării rezultatului final nr. ...../....., ambele comunicări având conținut similar.

Observând că doar prima contestație este însoțită de dovada constituirii cauțiunii în original, constând în recipisa de consemnare nr. 204816200/1/13.08....., emisă de CEC Bank SA, Unitatea Bârlad, pentru suma de 35.000 lei, pe seama și la dispoziția Consiliului, cu detalierea „CAUTIUNE IN FAVOARE CNSC, CONTESTATIE NR. 1575/.....”, în contextul în care și contestația secundă trebuia însoțită de dovada constituirii unei cauțiuni similare, prin adresa nr. 37306/.....-...../12.09....., Consiliul i-a solicitat contestatoarei, printre altele, originalul dovezii constituirii cauțiunii aferente contestației secunde, conform art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, subliniind că legea prevede constituirea unei cauțiuni pentru fiecare dintre contestațiile depuse, indiferent dacă ele se vor conexa, motiv pentru care cauțiunea dovedită prin recipisa de consemnare nr. 204880275/1/..... este valabilă doar pentru contestația din ....., pentru care a fost constituită și atașată.

Prin adresa nr. 1629/17.09.2019, înregistrată la Consiliu cu nr. 37809/17.09....., asocierea reclamantă răspunde interpelării în sensul că nu se impune constituirea cauțiunii, fiind suficientă aceea

aferentă primei contestații, întrucât ambele dosare trebuie conexate, pe de o parte, iar pe de altă parte legea nu prevede că pentru fiecare contestație trebuie depusă o cauțiune.

Cu alte cuvinte, preliminar analizării pe fond a aspectelor sesizate de reclamantă în contestația secundă, Consiliul, observând că nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii potrivit art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016 și Hotărârii plenului Consiliului din 5 iunie ..... „referitoare la aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 45/.....” (disponibilă la adresa www.cnsc.ro/wp-content/uploads/...../06/ .....06.Cautiune.pdf), hotărâre obligatorie conform căreia:

1. Pentru contestațiile transmise sau depuse la Consiliu începând cu data de 04 iunie ....., se va solicita operatorilor economici prezentarea dovezii constituirii cauțiunii impuse la art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, modificată prin O.U.G. nr. 45/.....

2. În cazul contestațiilor care nu sunt însoțite de dovada constituirii cauțiunii, înainte de soluționarea lor, completul va solicita autorilor acestora transmiterea dovezii de constituire, în termen de 3 zile de la primirea solicitării, corespondența având conținutul anexei la prezenta.,

a fost necesară verificarea îndeplinirii condiției legale, sens în care a solicitat asocierii dovada constituirii cauțiunii. Reclamanta nu a prezentat Consiliului dovada cauțiunii pentru contestația nr. ...../ .....

Din acest răspuns, parcurs cu atenție, Consiliul reține culpa asocierii constând în formularea contestației fără a constitui și depune cauțiunea prescrisă de legiuitorul delegat. Mai mult, în pofida beneficiului acordat de Consiliu pentru constituirea și depunerea cauțiunii în trei zile, începând cu aceea următoare primirii adresei nr. 37306/.....-...../12.09....., reclamanta nu a profitat de acesta, neprezentând organului administrativ-jurisdicțional cauțiunea obligatorie.

Conform art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016, în redactarea de la ....., dată la care a fost formulată și transmisă contestația:

Art. 61 ind. 1. - (1) Pentru soluționarea **contestației** formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, **sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune** stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;

b) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 88.000 lei;

c) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei;

d) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 880.000 lei.

(2) În cazul unei proceduri de atribuire a acordului-cadru, prevederile alin. (1) se raportează la valoarea estimată a celui mai mare contract subsecvent ce se intenționează a se atribui în baza acordului-cadru respectiv.

(3) În cazul în care contestația a fost respinsă de către Consiliu, persoana care se consideră vătămată care utilizează calea de atac în condițiile art. 29 sau art. 51 alin. (3), după caz, nu trebuie să constituie o cauțiune suplimentară.

(4) În cazul în care calea de atac reglementată de art. 29 sau art. 51 alin. (3) este utilizată de o altă persoană decât cea care a constituit cauțiunea conform alin. (1), pentru soluționarea plângerii sau recursului, după caz, trebuie constituită în prealabil o cauțiune egală cu 50% din cauțiunea prevăzută la alin. (1).

(5) Cauțiunea depusă se restituie, la cerere, după soluționarea prin hotărâre definitivă a plângerii, respectiv după încetarea efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.

(6) Cauțiunea se restituie celui care a depus-o, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii sau, după caz, de la data încetării efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.

(7) Consiliul sau instanța, după caz, se pronunță asupra cererii de restituire a cauțiunii cu citarea părților, printr-o încheiere supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară. Recursul este suspensiv de executare.

(8) În situația în care nu sunt aplicabile prevederile de la alin. (5)-(7), cauțiunea se constituie venit la bugetul de stat la împlinirea termenului de 3 ani calculat de la data la care aceasta putea fi solicitată.

(9) Sunt scutite de la depunerea cauțiunii autoritățile contractante.

Față de normele reproduse, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către asocierea SC ..... SRL începând cu 04.06....., contestatoarea era debitoarea obligației legale de a constitui o cauțiune de 2% din valoarea estimată a contractului de lucrări (4.809.396 lei, fără TVA), în limita pragurilor de mai sus. În pofida acestei obligații, societatea a formulat contestația la ..... fără să constituie în prealabil sau măcar la cererea Consiliului cauțiunea necesară, ea nefiind constituită și probată nici la acest moment. Pe de altă parte, chiar și în ipoteza constituirii cauțiunii de către societate, sancțiunea respingerii contestației operează și în cazul în care contestatorul nu prezintă, la cererea expresă a Consiliului, în termenul acordat, dovada constituirii ei, astfel cum s-a întâmplat în cauza de față.

În atari condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a cauțiunii fiind lichidată, Consiliul este nevoit să aplice normele obligatorii ale art. 61 ind. 1 alin. (1) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația asocierii nr. ...../ ..... Văzând că normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația respectivă este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei.

Contrar părerii reclamantei, exprimarea legiuitorului: *„Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră*

vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune [...]” nu lasă loc de îndoială, voința acestuia fiind de a fi constituită cauțiunea pentru fiecare contestație cu care este învestit organul administrativ-jurisdicțional, neavând nicio relevanță dacă acea contestație este conexată cu alta, chiar aparținând aceluiași contestator, sau dacă este îndreptată împotriva aceluiași act al autorității sau unui act asemănător. Nu rezultă de nicăieri că depunerea unei contestații însoțită de cauțiunea aferentă îndrituiește contestatorul să depună la licitație alte contestații (una, două, ... nenumărate) fără constituirea de cauțiuni pentru ele (perspectivă care ar încuraja fenomenul contestării în cascadă, pe care legiuitorul a dorit să îl suprime).

Nefăcând distincția pe care o promovează asocierea SC ..... SRL, legea trebuie interpretată și aplicată astfel cum este redactată, fără distincții, în acord cu adagiul „unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem”. Cum art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 nu conţine nuanţele pe care le invocă asocierea, Consiliul nu trebuie să o interpreteze cazual altfel decât este scrisă și să acorde concesia de a accepta soluționarea unei contestații neînsoțite de cauțiunea legală. Recipisa de consemnare nr. 204880275/1/..... este valabilă doar pentru contestația din ....., nu și pentru aceea din .....

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, care fac trimitere la o cauțiune în cuantum de 1.000 de lei, Curtea Constituțională a constatat, în Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014, constituționalitatea dispozițiilor și a reținut că, prin instituirea cauțiunii, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Curtea a mai reținut că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor – prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale și îndestularea părții care a suferit eventualele pagube – și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa.

Contestatoarea era datoare să manifeste o minimă diligență în îndeplinirea în termenul acordat a obligațiilor procesuale care îi reveneau, astfel încât Consiliul să primească până la această dată

dovada constituirii cauțiunii pentru contestația secundă, dacă nu prin depunerea directă a ei la registratura Consiliului, atunci prin transmiterea la numerele de fax/adresa de e-mail puse la dispoziție și prin expedierea originalului cu serviciul poștal. Celeritatea este unul dintre principiile care guvernează soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice [art. 15 alin. (1) din Legea nr. 101/2016]. Conform art. 10 alin. (1) C. proc. civ., părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător și să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, iar conform art. 185 alin. (1) din același cod, când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului și actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.

În decizia civilă nr. 1095 din 26 aprilie 2010 a Curtea de Apel București, Secția a VIII a contencios administrativ și fiscal, a statuat că, *„în materia achizițiilor publice, operatorii economici sunt datori, mai mult decât un simplu cetățean diligent, să cunoască dispozițiile legale incidente în formele în vigoare la data exercitării drepturilor procesuale, necunoașterea legii nefiind un motiv pentru eludarea acesteia*."

Reținând, așadar, culpa contestatoarei, Consiliul va face aplicarea dispozițiilor imperative ale art. 61 ind. 1 alin. (1) din legea amintită, potrivit cărora contestația va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii cauțiunii, și va constata că asocierea SC ..... SRL nu s-a conformat obligației de comunicare, în termenul fixat, a respectivei dovezi pentru cea de a doua contestație.

Relativ la prima contestație, având nr. ...../....., pentru care cauțiunea a fost constituită și dovedită prin recipisa de consemnare nr. 204880275/1/....., Consiliul reține că, despre respingerea ofertei sale, asocierea a luat cunoștință la ....., când a fost postată în SEAP de către autoritate comunicarea nr. ...../..... La ....., ora 17:21, asocierea a reacționat prin formularea contestației la Consiliu și la autoritatea achizitoare, prin intermediul poștei electronice, în ultima zi a termenului de contestare. Sesizând că aceasta a fost transmisă Consiliului prin e-mail la ora 17:21, în condițiile în care programul de lucru cu publicul al acestuia încetează la ora 16:00, iar la art. 182 alin. (2) C. proc. civ. se prevede că, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, Consiliul a solicitat reclamantei punctul de vedere față de excepția tardivității contestației.

În răspunsul nr. 1628/17.09....., înregistrat la Consiliu cu nr. 37811/17.09....., asocierea SC ..... SRL arată că, în conformitate cu art. 5 din Legea nr. 101/2016:

(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului şi se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului.

(2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare.

dispoziții care au caracter special și sunt prioritare în aplicare față de cele din Codul de procedură civilă. În cauză nu sunt aplicabile prevederile art. 182 alin. (2) C. proc. civ.

Învederează spre analiza Consiliului „dispozitiile cuprinse in Decizia Civila nr ...../2017 emisa de Curtea de Apel BUCUREŞTI, Decizia Civila nr 1635/2017 emisa de Curtea de Apel CLUJ", fără a atașa vreuna dintre aceste decizii sau reda considerentele esențiale.

Adaugă că „art. 5 alin. 1 din Legea 101/2016 preia identic prevederile art. 182 al. 1 Cod de Procedura Civila, care de asemenea fac referire la împlinirea termenului la ora 24 a ultimei zile in care se poate îndeplini actul de procedura. Totuşi, dispoziţiile art. 182 Cod de Procedura Civila nu pot fi aplicate trunchiat, ci trebuie analizate in ansamblu, fiind aplicabile astfel dispoziţiile alineatului 2, care instituie o excepţia de la regula instituita la primul alineat".

Aceste argumente sunt valabile și față de înregistrarea contestației la Primăria ....

În concluzie, în opinia reclamantei, excepția tardivității nu este întemeiată și trebuie a fi respinsă ca atare.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei.

Trecând la verificarea respectării termenului legal de depunere a contestației, se constată că societățile contestatoare asociate au luat cunoștință despre decizia autorității achizitoare de a le respinge oferta la data de ..... (comunicarea nr. ...../ .....). Această dată reprezintă data la care se va raporta termenul legal de depunere a contestației, stabilit în textul art. 8 alin. (1) lit. b) din legea privind remediile:

Art. 8. - (1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorităţii contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorităţii contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum şi pentru recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de:

[...]

b) 5 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoştinţă despre actul autorităţii contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziţie publică/sectorial sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunţurilor de participare, potrivit legislaţiei privind achiziţiile publice,

legislaţiei privind achiziţiile sectoriale sau legislaţiei privind concesiunile de lucrări şi concesiunile de servicii.

Față de valoarea estimată a contractului de lucrări, de 4.809.396 lei, fără TVA [sub pragul de 24.977.096 lei, fără TVA, fixat de art. 7 alin. (1) lit. a) din legea achizițiilor publice], Consiliul determină că termenul de depunere a contestațiilor privind procedura de atribuire este de cel mult cinci zile, începând cu aceea următoare datei luării la cunoștință de către contestator despre actul autorității apreciat ca nelegal, moment de la care se va calcula termenul de transmitere a contestației înregistrate la Consiliu și la Primăria ...în ..... Asocierea își îndreaptă demersul său împotriva actului de respingere a ofertei, aflat la ....., și a „tuturor actelor autorității contractante ce au stat la baza luării deciziei menționate (cea de declarare a ofertei noastre ca neconformă), precum și a actelor subsecvente ce au legătură cu aceasta", cum sunt raportul final și comunicarea ultimă.

Socotind termenul conform dispozițiilor procedurale aplicabile, se constată că acesta era depășit la data transmiterii contestației către Consiliul și autoritatea contractantă.

Este adevărat că, în baza art. 5 alin. (1) din Legea nr. 101/ 2016: „Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului.", ceea ce înseamnă că ultima zi pentru depunerea în termen a contestației era luni ....., zi în care a fost expediată contestația către Consiliu și autoritatea contractantă, însă, deopotrivă de adevărat este și faptul că aceasta a fost expediată prin e-mail, după ora 17, după încetarea programului de lucru atât în cadrul Consiliului, cât și în cadrul Primăriei Comunei …. Contestația a fost înregistrată în evidențele Consiliului și ale Primăriei în ziua lucrătoare următoare, adică marți ....., după expirarea termenului de depunere a ei.

Pe siteul de internet al Consiliului există următoarele informații privind depunerea contestațiilor (http://www.cnsc.ro/ depunere-contestatii/program-depunere/):

Depunerea unei contestaţii prin **E-mail**

În timpul programului de lucru: Luni – Vineri între orele 9-16

La adresa de e-mail: office@cnsc.ro

Atenţie!

* Orice document **primit pe e-mail în afara orelor de program** va putea fi înregistrat în registrul de intrari şi C.N.S.C. va lua la cunoştiinţă doar **în prima zi** (la prima oră) **cu program de lucru**.

* În cazul documentelor transmise prin e-mail originalul transmis urmează să fie expediat pe adresa de corespondenţă a C.N.S.C. sau depus la registratura C.N.S.C.

* Orice document transmis pe o altă adresă de e-mail decât cea indicată mai sus va putea fi înregistrat în registrul de intrări şi C.N.S.C. va lua la cunoştiinţă doar în momentul aducerii acestuia la registratura C.N.S.C. **Întreaga răspundere pentru decalajele de timp între transmiterea acestora şi înregistrarea acestora la registratură o va purta expeditorul.**

În speță, răspunderea pentru expedierea contestației cu întârziere, la ora 17:21, după încetarea programului de lucru în instituție, revine în întregime contestatoarei. Excepția stabilită la art. 183 alin. (1) C. proc. civ. este aplicabilă strict actelor de procedură depuse prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depuse la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, iar nu corespondenței e-mail pe internet.

În cauză, regula de la art. 182 alin. (2) C. proc. civ. este pe deplin aplicabilă – *„dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal*". Așadar, cum programul de depunere la Registratura Consiliului este până la ora 16, iar programul de lucru al întregului Consiliu este până la ora 17, rezultă că primirea contestației pe e-mail la ora 17:21 s-a situat după terminarea programului Registraturii și al întregului Consiliu, situație în care contestația trebuie să fie respinsă ca tardivă.

Inclusiv la Primăria Comunei ..., programul de lucru era încheiat la momentul transmiterii contestației, în regulamentul de ordine interioară al Primăriei, la art. 30, specificându-se că programul de lucru al angajaților este între 8:00 și 16:30, iar vinerea între 8:00 și 14:00.

Textul normativ se referă și la actele ce trebuie depuse *„într-un alt loc*", iar, indiscutabil, Consiliul și Primăria pârâtă sunt un astfel de *„alt loc*" și contestația este un act de procedură. Trebuie punctat că, în virtutea art. 68 din Legea nr. 101/2016 și a art. 2 din Codul de procedură civilă, dispozițiile acestuia din urmă reprezintă dreptul comun și în materia litigiilor privind achizițiile publice, aplicabil în completarea normelor din lege.

În același sens este și practica judiciară, dovadă fiind decizia nr. 352 din 16 ianuarie 2014 a Curții de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în care instanța s-a pronunțat în sensul obligației Consiliului de a respinge ca tardivă o contestație care a fost depusă după expirarea programului de lucru, deci cu încălcarea art. 182 alin. (2) C. proc. civ.

Similar, în decizia civilă nr. 5320 din 23 iunie 2014, Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a reținut că art. 182 alin. (2) C. proc. civ. este aplicabil și în fața Consiliului, actele transmise acestuia prin e-mail, în ultima zi a termenului, după ora 23, fiind tardive:

Instanța constată că, potrivit art. 3 lit. z) din ordonanță, „Termenul exprimat în zile începe să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului; ziua în cursul căreia a avut loc un eveniment sau s-a realizat un act al autorității contractante nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi de sărbătoare legală, o duminică sau o sâmbătă, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare."

Dispoziția privind momentul împlinirii termenului exprimat în zile - „la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului”, reia principiul statuat de art. 182 alin. (1) C. proc. civ. potrivit căruia „termenul care se socotește pe zile [...] se împlinește la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură”.

Pe de altă parte, Curtea constată că această regulă (prevăzută atât în legislația specifică în materia achizițiilor publice, cât și în Codul de procedură civilă), **se completează cu principiul statuat în cuprinsul alin. (2) al art. 182 C. proc. civ.**, conform căruia „dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează in acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile”. Această cerință este firească în speța analizată, cu atât mai mult cu cât legiuitorul impune dovedirea respectării termenului prin confirmarea de primire emisă de destinatar (ceea ce presupune desfășurarea activității la momentul primirii documentelor), iar pe de altă parte destinatarului îi revine obligația, potrivit art. 59 alin. (2) din ordonanță, să înregistreze documentele în momentul primirii (ceea ce este posibil numai dacă la acel moment își desfășoară activitatea).

Or, este evident că la ora la care petenta a înțeles să transmită contestația autorității contractante (după ora 23), activitatea acestei autorități publice încetase în mod legal, împrejurare ce susține în plus concluzia Consiliului în sensul formulării tardive a contestației.

Mai recent, în decizia civilă nr. 3526 din 22 iunie 2015, aceeași Curte de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a admis excepția tardivității pe considerentul că acțiunea în litigiul de achiziții publice a fost transmisă prin e-mail la ora 19:47, după încetarea programului de lucru al Curții.

Consiliul nu poate interpreta situația faptică și de drept din prezenta cauză altfel decât prevede legea. Mergând pe același raționament, în doctrina de specialitate s-a afirmat că, "*întrucât trimiterea prin e-mail nu a fost asimilată de legiuitor trimiterii efectuate prin oficiul poștal, actul de procedură transmis prin poșta electronică este considerat a fi săvârșit în termen dacă data la care a fost înregistrat la instanță – iar nu data trimiterii e-mailului! – se situează înainte de împlinirea termenului*." M. Tăbârcă (judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție), Drept procesual civil. Vol. I – Teoria Generală, Editura Universul Juridic, București, 2013, p. 791.

Vizavi de poziția exprimată de contestatoare la interpelarea Consiliului din 12.09....., trebuie remarcat că art. 5 alin. (1) din lege și art. 182 alin. (1) C. proc. civ. sunt similare sub aspectul regulii că termenul care se socotește pe zile se împlinește la ora 24:00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură. Însă, aceste texte sunt circumstanțiate de cel al art. 182 alin. (2) C. proc. civ., care dispune imperativ că dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal. Premisa din spatele textului este că instanțele și majoritatea instituțiilor nu funcționează nonstop, situație în care este imposibil în mod obiectiv ca actul de procedură să fie înregistrat de ele pe durata întregii zile (inclusiv noaptea). Pentru acoperirea acestei realități, legiuitorul a emis norma de la 182 alin. (2) C. proc. civ., care completează regula cuprinsă atât în cod, cât și în Legea nr. 101/2016.

Este evident că, obiectiv, la ora 17:21, asocierea SC ..... SRL nu putea înregistra la Registratura Consiliului și nici la aceea a Primăriei contestația sa, întrucât programul ambelor instituții încetase. Regula de la art. 5 alin. (1) din lege și art. 182 alin. (1) C. proc. civ. nu înseamnă că registraturile Consiliului, autorităților contractante și instanțelor trebuie să funcționeze încontinuu, pentru a le asigura societăților amintite sau altui reclamant primirea și înregistrarea actelor procedurale. Cum s-a arătat, legiuitorul a stabilit că dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal.

Limitarea se aplică deopotrivă instanțelor și Consiliului (și nu numai), ceea ce înseamnă că aceeași contestație formulată la ora 17:21 a ultimei zile este tardivă atât la instanțele de judecată, cât și la Consiliu. O eventuală soluție diferențiată ar crea o anormalitate juridică imposibil de acceptat – aceeași contestație să fie tardivă dacă este depusă la instanța judecătorească și în termen dacă este depusă la Consiliu. **Este dincolo de orice îndoială că soluția asupra aceleiași contestații trebuie să fie una unică, indiferent că actul procesual este depus la instanță sau la Consiliu**.

Interpretarea în favoarea tardivității actului depus peste program este întâlnită frecvent în practica instanțelor de judecată ulterioară intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, indiferent de obiectul litigiului dintre părți, sens în care exemplificăm cu următoarele hotărâri, care pot fi accesate liber pe portalul http:// www.rolii.ro/:

- decizia nr. 8 din 21 ianuarie 2016, Curtea de Apel Bacău, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;
- decizia nr. 680 din 31 mai 2016, Curtea de Apel Suceava, Secția de contencios administrativ și fiscal;
- decizia civilă nr. 23 din 11 ianuarie 2016, Curtea de Apel Brașov, Secția civilă;
- decizia nr. 200/R din 15 martie 2016, Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;
- decizia nr. 623/R din 26 mai 2015, Curtea de Apel Brașov, Secția contencios administrativ și fiscal;
- decizia civilă nr. 1552 din 7 mai 2015, Curtea de Apel București, Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;
- decizia civilă nr. 1259A din 17 septembrie 2015, Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă;
- decizia civilă nr. 2839 din 3 septembrie 2015, Curtea de Apel București, Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;
- decizia civilă nr. 1839 din 7 aprilie 2015, Curtea de Apel Craiova, Secția I civilă;
- decizia civilă nr. 542 din 12 februarie 2015, Curtea de Apel București, Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;
- decizia civilă nr. 244 din 5 mai 2015, Curtea de Apel Alba Iulia, Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;
- decizia nr. 275 din 7 iulie 2015, Curtea de Apel Iași, Secția civilă;
- deciziile civile nr. 73 din 19 martie 2015 și nr. 359 din 28 mai 2015, Curtea de Apel Alba Iulia, Secția I civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;

- decizia civilă nr. 1025 din 4 noiembrie 2014, Curtea de Apel Timișoara, Secția litigii de muncă și asigurări sociale;

- decizia civilă nr. 598 din 24 iunie 2015, Curtea de Apel Bacău, Secția I civilă;

- decizia nr. 499/A din 23 iunie 2015, Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția I civilă;

- decizia nr. 1013 din 25 februarie 2015, Curtea de Apel Craiova, Secția I civilă;

- decizia nr. 1010 din 25 februarie 2015, Curtea de Apel Craiova, Secția I civilă;

- decizia civilă nr. 550A din 9 decembrie 2014, Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie;

- decizia civilă nr. 3451/R din 10 septembrie 2013, Curtea de Apel Cluj, Secția I civilă;

- decizia nr. 628 din 6 iulie 2015, Curtea de Apel Bacău, Secția I civilă;

- decizia civilă nr. 798A din 14 mai 2015, Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă;

- decizia nr. 105 din 28 ianuarie 2015, Curtea de Apel Iași, Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Alte câteva sute sau chiar mii de hotărâri ale instanțelor de judecată sunt în aceeași direcție, ceea ce reflectă o practică statornică a instanțelor, obligatorie în interpretare și pentru Consiliu. Orientarea este regăsită și la nivelul Înaltei Curți de Casaţie şi Justiţie (decizia nr. 883 din 24 mai 2017, decizia nr. 1365 din 27 septembrie 2017, decizia nr. 2129 din 9 noiembrie 2016 și altele).

Elocventă este și decizia nr. 605 din 22 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2017, de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 alin. (2) C. proc. civ., în care Curtea Constituțională a apreciat că părțile interesate au la îndemână, pe lângă depunerea actelor procedurale personal sau prin reprezentant, prin poștă, curier rapid sau prin intermediul unui serviciu specializat de comunicare, și posibilitatea transmiterii acestor acte prin intermediul poștei electronice sau al faxului, fiind astfel facilitată comunicarea rapidă a actelor de procedură.

Curtea a observat că cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu beneficiază de efectele prevăzute de art. 183 alin. (1) din cod, potrivit căruia un act de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. În timp ce art. 183 alin. (3) prevede în mod expres că recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare servește ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară. Problema care se ridică în cazul transmiterii actelor de procedură prin intermediul faxului sau poștei electronice este certitudinea recepționării în termenul legal a acestora de către instanța de judecată. În acest sens sunt și dispozițiile art. 154 alin. (6) coroborat cu art. 241 alin. (3) din cod, potrivit cărora mijlocul de comunicare trebuie să fie apt să asigure atât transmiterea textului, cât și confirmarea primirii lui. Astfel,

trimiterea actelor de procedură prin fax sau poștă electronică a fost asimilată depunerii personale la instanță și nu trimiterii efectuate prin oficiul poștal, serviciul de curierat sau prin alt serviciu specializat de comunicare. **Actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică este considerat a fi făcut în termen la data la care a fost înregistrat la instanță**, iar potrivit dispoziției legale criticate, **deși termenele se socotesc pe zile întregi**, totuși, în ziua în care se împlinește termenul partea interesată trebuie să depună actul la instanță **până la închiderea programului**. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu limitează dreptul părților de a comunica cu instanțele judecătorești, deoarece nimic nu le împiedică pe acestea să se adreseze instanțelor prin orice mijloace, cu condiția, subînțeleasă, de a o face în termenele și condițiile prevăzute de lege.

Facem apel și la decizia nr. 297 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 6 iulie 2016, a aceleiași Curți, precum și la decizia nr. 34 din 15 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 11 octombrie 2017, în care **Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 182 și 183 C. proc. civ., actul de procedură transmis prin fax sau poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, **nu este socotit a fi depus în termen**:

89. Regula de calcul al termenelor este stabilită de art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că ele se împlinesc la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură, în cazul termenelor socotite pe zile, săptămâni, luni sau ani.

90. Excepția de la această regulă este prevăzută la alin. (2) al art. 182 din Codul de procedură civilă și se referă la actele ce trebuie depuse la instanță sau într-un alt loc, când termenul se împlinește la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.

91. Astfel, **deși termenele se socotesc pe zile întregi, actul trebuie depus la instanță până la ora închiderii registraturii instanței**.

92. Pentru persoanele care nu pot ajunge la sediul instanței în vederea depunerii actelor de procedură, art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă a instituit o facilitate și a prevăzut că acestea pot fi depuse și în alte locuri, respectiv la oficiul poștal, la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare.

93. În mod evident, deși termenele se socotesc pe zile întregi, termenul se va împlini, conform art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la ora închiderii oficiului poștal, a serviciului de curierat rapid ori a serviciului specializat de comunicare.

94. În acest sens se interpretează sintagma "dispozițiile art. 183 fiind aplicabile" cuprinsă la alin. (2) al art. 182 din Codul de procedură civilă.

95. Potrivit art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, "Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen".

96. Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede că "Actul depus de partea interesată înăuntrul termenului prevăzut de lege la unitatea militară ori la administrația

locului de deținere unde se află această parte este, de asemenea, considerat ca făcut în termen".

97. În aceste cazuri, recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către persoana interesată [art. 183 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

98. Pe lângă depunerea actelor procedurale personal sau prin reprezentant, prin poștă, curier rapid ori printr-un serviciu specializat de comunicare, Codul de procedură civilă prevede posibilitatea transmiterii actelor prin metode rapide, instantanee, respectiv faxul și poșta electronică [art. 148 alin. (2), art. 149 alin. (4), art. 199 alin. (1), art. 154 alin. (6), art. 241 alin. (3), art. 471 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

99. Cu toate acestea, dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă, norme speciale, care nu pot fi aplicate prin analogie, nu fac referire și la aceste două metode de transmitere a actelor procedurale.

100. Prin urmare, problema care s-a ridicat a fost aceea dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 182 și art. 183 din Codul de procedură civilă, actul procedural introdus prin fax ori poștă electronică, în ultima zi a termenului care se socotește pe zile, după ora la care încetează activitatea instanței, este socotit a fi făcut în termen.

101. Cererile trimise prin poșta electronică sau prin fax nu pot cădea sub incidența dispozițiilor prevăzute de art. 183 alin. (1) din Codul de procedură civilă, având în vedere și prevederile art. 183 alin. (3) din același act normativ, care prevăd, în mod expres, că recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută de serviciul de curierat rapid sau de serviciul specializat de comunicare servește ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată, or, în cazul actelor de procedură transmise pe fax sau poștă electronică, nu există o prevedere similară.

102. În acest sens sunt avute în vedere și dispozițiile art. 199 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poștă, curier, fax sau scanată și transmisă prin poștă electronică ori prin înscris în formă electronică, se înregistrează și primește dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare, operațiuni care pot fi efectuate doar până la ora la care activitatea instanței încetează în mod legal.

103. Cu toate acestea, legea permite ca, în cazul în care un act de procedură nu a fost depus la instanță de parte personal sau prin reprezentant sau nu a fost transmis instanței prin poștă, curier, fax sau scanat și transmis prin poșta electronică ori prin înscris în formă electronică, până la ora la care activitatea instanței încetează în mod legal, astfel că nu a fost înregistrat și nu a primit dată certă prin aplicarea ștampilei de intrare, în conformitate cu prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă, să fie socotit depus înăuntrul termenului prevăzut de lege, dacă a fost depus prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, cu condiția de a fi depus până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege.

104. Cu alte cuvinte, fiind o derogare de la regula înscrisă în art. 182 alin. (2) din Codul de procedură civilă, numai actul de procedură depus prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare, cu condiția de a fi depus până la ora 24,00 a ultimei zile a termenului prevăzut de lege este prezumat de lege ca socotit a fi făcut în termen, **nu și cazul comunicării prin fax sau e-mail**, care, nefiind în mod expres menționat în cuprinsul art. 183, nu poate fi extins pe cale de interpretare.

105. **Toate actele depuse prin fax sau e-mail după ora încheierii programului de lucru al instanței sunt înregistrate a doua zi, fiind considerate depuse <u>la data înregistrării</u>**, în conformitate cu prevederile art. 199 din Codul de procedură civilă.

106. Așadar, în situațiile supuse analizei, **ceea ce produce consecințe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanță**, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar **nu data trimiterii actului prin poșta electronică sau prin fax**, chiar și după închiderea activității instanței.

În decizia sa nr. 16 din 18 ianuarie ....., Curtea Constituțională s-a raportat la acest din urmă paragraf al deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept („ceea ce produce consecinţe juridice cu privire la depunerea în termen a unui act de procedură este data înregistrării înscrisului la instanţă, care trebuie efectuată în interiorul termenului procedural, iar nu data trimiterii actului prin poşta electronică sau prin fax, chiar şi după închiderea activităţii instanţei").

Constituie abatere disciplinară nerespectarea deciziilor Curţii Constituţionale ori a deciziilor pronunţate de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în soluţionarea recursurilor în interesul legii.

Pe de altă parte, inclusiv în dreptul substanțial, regulile sunt în esență similare, astfel cum prescrie Codul civil:

Art. 2.553. - (1) Când termenul se stabilește pe zile, nu se ia în calcul prima și ultima zi a termenului.

(2) Termenul se va împlini la ora 24,00 a ultimei zile.

(3) **Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie îndeplinit într-un loc de muncă, termenul se va împlini la ora la care încetează programul normal de lucru**. Dispozițiile art. 2.556 rămân aplicabile.

Cum programul de depunere la Primăria ...încetase înainte de ora 17:21, rezultă că primirea contestației s-a situat și după terminarea programului registraturii Primăriei, situație în care contestația trebuie să fie respinsă ca tardivă și pe acest temei. Înregistrarea la Primărie a contestației a avut loc în ziua următoare, cu nr. 4146/.....

Este evident că nu există nicio logică pentru ca regula aplicată consecvent de instanțele de judecată, inclusiv în litigiile de achiziții publice, să nu fie aplicată similar și de Consiliu, în activitatea jurisdicțională. Faptul că art. 5 din Legea nr. 101/2016 nu reglementează cazul actelor formulate după încetarea programului de lucru nu înseamnă că dreptul comun nu este aplicabil în cazul contestaților ce revin spre soluționare Consiliului, drept comun potrivit căruia actele de procedură trebuie depuse în timpul programului de lucru. Dacă legiuitorul dorea, în materia achizițiilor publice, o derogare de la aplicarea regulii din Codul de procedură civilă și din Codul civil, unanim recunoscută de instanțele de judecată, putea statua în această direcție.

Astfel cum regula cu valoare de tradiție de la art. 183 alin. (1) C. proc. civ. – *actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen* – este aplicată și în cadrul procedurii contestării administrativ-jurisdicționale, cu toate că Legea nr. 101/2016 nu o reglementează (ci prevede doar că *actele procedurale se transmit prin poştă, fax şi/sau mijloace electronice, cu confirmare de primire*), și regula de la art. 182 alin. (2) C. proc. civ. trebuie aplicată în cadrul procedurii, reprezentând dreptul

comun în materie, care completează Legea nr. 101/2016 (în virtutea art. 68 din lege).

Nici nu se poate concepe ca legiuitorul să instituie sancțiunea decăderii/tardivității actelor procedurale transmise instanțelor judecătorești la ora 23:00, spre pildă, iar actele procedurale transmise la ora 23:00 Consiliului să fie socotite depuse în termen.

Dispoziţiile Codului de procedură civilă se aplică şi în alte materii decât cea civilă, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare [art. 2 alin. (2) din cod], iar Legea nr. 101/2016 nu cuprinde nicio dispoziție contrară celei de la art. 182 alin. (2), după cum s-a văzut mai sus.

Faptul că art. 5 din Legea nr. 101/2016 reglementează că termenele pe care le stabilește se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului, ceea ce reia principul de la art. 182 alin. (1) din cod, că termenul care se socotește pe zile se împlinește la ora 24:00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură, nu înseamnă defel că Legea nr. 101/2016 reglementează o derogare de la dreptul comun reprezentat de cod, potrivit căruia, dacă este vorba despre un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal. Din motive de coerență normativă și consecvență a precedentului, acolo unde există același raționament trebuie să existe aceeași soluție (*ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet*). Nu există nicio justificare rațională pentru ca soluțiile Consiliului să fie diferite de cele ale instanțelor de judecată în privința actelor procesuale transmise după ora de închidere a programului său de lucru, anunțată public pe siteul Consiliului. Prin această interpretare se asigură o aplicare egală și nediscriminatorie a dispozițiilor legale față de toţi justițiabilii (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizia nr. 34 din 15 mai 2017, paragraful 45).

Astfel fiind, apărarea construită pe teza derogării, pe care o promovează contestatoarea, nu este întemeiată, împrejurare care atrage neînsușirea ei. De altminteri, chiar contestatoarea declară că *„dispozițiile art. 182 Cod de Procedura Civila nu pot fi aplicate trunchiat, ci trebuie analizate in ansamblu,* ***fiind aplicabile astfel dispozițiile alineatului 2****, care instituie o excepția de la regula instituita la primul alineat*".

Față de ansamblul considerentelor expuse, în temeiul art. 16 alin. (1) și al art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge, ca tardivă, contestația asocierii SC ..... SRL nr. ...../....., în contradictoriu cu ..... Respingerea contestației ca tardivă împiedică cercetarea ei pe fond – art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Respinge contestația asocierii SC ..... SRL nr. ...../....., în contradictoriu cu ....., pentru neconstituirea cauțiunii aferente respectivei contestații.

Respinge, ca tardivă, contestația asocierii SC ..... SRL nr. ...../....., în contradictoriu cu .....

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile lucrătoare.

PREȘEDINTE,	**MEMBRU,**	**MEMBRU,**
.....	**.....**	**.....**

Redactată în patru exemplare, conține șaisprezece pagini.